

Hiljainen *seurakunta*

1/2022 • maaliskuu

KIRKKOHALLITUS⁺
Jumalanpalvelus ja yhteiskunta

Kuva: Pixabay

Hiljainen Seurakunta

Päätoimittaja: Maria Lindberg, PL 210, 00131 Helsinki
Toimitus: Kuurojenpapit
Varainhoito ja osoiterekisterit:
Kirkkohallitus/KJY, PL 210, 00131 Helsinki

Ilmestyminen: Kolme kertaa vuodessa

ISSN 0359-5625 (Painettu)
ISSN 2341-5975 (Verkkojulkaisu)

Kannen kuva: Enock Meyasi

Iloa ja valoa,

Jeesus puhui kansalle ja sanoi: "Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo." Joh. 8:12

Meidän suomalaisten on hyvin helppo ymmärtää, että valo on tärkeää. Talven pimeydessä kaipaamme kaikenlaista valoa: kynttilän valoa, jouluvalojen valoa, kirkaslampun valoa ja etenkin auringon valoa. Kevään valoa odotetaan. Valo luo elämää; se on kaiken kasvun edellytys. Ilman valoa ei ole mitään, ilman valoa ei ole elämää.

Valo paljastaa sen, mitä pimeässä ei näe. Se paljastaa kauneuden: värit, muodot, pinnat. Valossa näemme kuopat, jyrkänteet ja muut vaarat, joita emme pimeässä huomaa. Valo paljastaa myös sen, mitä emme halua nähdä: nurkkiin kerääntyneet villakoirat, pölyiset pinnat ja likaiset ikkunat. Valo paljastaa virheet ja viat. Toisaalta usein tarvitaan hyvää valoa, kun tehdään tarkkaa työtä, korjataan tai kasataan. Liika valo kuivattaa ja kuihduttaa, liian vähäinen valo nuuduttaa.

Jeesus sanoo tulleen maailmaan valoksi. Hän kertoo olevansa kaikkea tätä. Jeesus valaisee elämän tietä ja paljastaa kaiken kauniin. Jeesuksen valossa ehkä huomaamme elämän karikot ja vaaranpaikat, ja voimme muuttaa suuntaa. Jeesuksen valossa ymmärrämme myös oman pienuutemme, voimattomuutemme ja sen, ettemme osaa aina elää ihmisiksi. Jeesuksen valoa tarvitaan korjaustyöhön, uuteen alkuun ja ehjäksi tekemiseen. Liika paistattelu Jeesuksen valossa voi kuivattaa ja kauhduttaa. Siinä ei ole tarkoitus vain itsetyytyväisenä paistatella vaan nauttia sopivassa määrin ja jakaa samaa valoa myös muille.

Jeesus Kristus on maailman valo. Elämän valo palaa sille, joka tulee Kristuksen valon luo.

Iloa ja Jeesus-valoa pääsiäisen aikaan!

Sari Timonen

Haastattelussa uusi kuurojenpappi Tiinakaisa!

Koko nimi: Olen Tiinakaisa Honkasalo, (lyhyempänä nimeni: Tk)

Kotipaikkakunta: Olen pamu eli paluumuuttaja. Olen syntynyt Suomen Turussa Heidekenillä, käynyt koulua Porissa ja Raumalla ja opiskellut Helsingissä.

Perhe: Perheeseeni kuuluu hyvin monenlaisia ihmisiä, ystäviä ja sukulaisia.

Vapaa-ajan harrastukset:

Vapaa-ajalla luen, etenkin dekkareita. Harrastan vesijuoksua, ajelen minillä.

Olet uusi kuurojenpappi. Milloin aloitit työssäsi?

Olen Turun piirin kuurojenpappi 10.1.2022 alkaen. Työhöni kuuluvat myös uusina tehtävinä tasa-arvo- ja yhdenvertaisuusasiat. Varmasti kielivähemmistökysymyksetkin ovat siten esillä.

Missä olet fyysisesti töissä?

Olen töissä Turun Tuomiokapitulissa.

Osaatko jo viittoa?

Viittomakieli on minusta hyvin kaunista ja ilmeikästä. Tunteita voi sillä ilmaista monipuolisesti ja vivahteikkaasti. Olen opiskellut vasta muutamana kuukauden tätä kieltä, jonkin verran olen aiemmin käyttänyt tukiviittomia.

Miksi päätit hakea kuurojenpappiksi?

Kiinnostuin auki olevasta paikasta, koska olen pappi ja haluan oppia uutta ja hyödyntää kokemustani ja taitojani. Viestinnän töitä olen aiemmin tehnyt mm. kouluttajana ja radiotoimittajana Kirkkohallituksessa ja yliopiston kirjastossa. Seurakuntapappina olen ollut Salossa, Turun tuomiokirkossa ja Turun Henrikinseurakunnassa. On mielenkiintoista opetella uutta kulttuuria ja uusia tapoja. Minulla on hyvät ja kannustavat opettajat ympärilläni, toivottavasti pian kommunikointi sujuu entistä paremmin!

Haastattelu julkaistaan pääsiäisnumerossa. Pari pääsiäiseen liittyvää kysymystä.

Mitä teillä on tapana syödä pääsiäisenä?

Maistuvin pääsiäisherkkuni on lähiruokaa ja vegaanista. Vaikkapa seitan-paisti uunijuureksilla, rosollia (sitä teen jouluna ja juhannuksenakin!). Kotimainen kaura kaikenlaisesti maistuu minulle arkena ja pyhänä.

Mikä on miellyttävin raamattuteksti pääsiäisenä?

Pääsiäisen hienoin kertomus on, kun naiset löytävät tyhjän haudan, kohtaavat enkelin ja lähtevät juosten viemään ilosanomaa Jeesuksen ylösnousemuksesta eteenpäin. Siten kristinuskosta mekin tiedämme.

Rakkain pääsiäisperinne?

Perinteenä on koristella kotia keväisesti, laittaa ovikoriste, lukea Juhani Rekolan maljapuheita kirjasta *Ilo pimeydessä*. Hiljainen viikko on itsetutkistelulle ja mietiskelylle rauhoittavaa aikaa kaiken keskelläkin. Pääsiäinen on ihmeellinen jokavuotinen muistutus hyvän voitosta.

Iloa ja ystäviä seurakunnan leirillä

Oulun seudulla järjestetään joka vuosi kuurojen leiri. Järjestäjänä on Oulun seurakuntayhtymä. Leirille osallistujat ovat Oulusta ja lähiseuduilta. Leirejä on järjestetty jo monta vuosikymmentä. Leiripaikka on vaihdellut eri vuosina. Viime marraskuussa leiri järjestettiin Rokualla, seurakunnan leirikeskuksessa. Rokua on kauniista luonnosta tunnettu paikka, siellä on kansallispuisto.

Kysyimme muutamalta leirille osallistujalta seuraavat kysymykset:

1. Kuka olet ja mistä tulet?
2. Oletko ollut aiemmin seurakunnan kuurojen leirillä?
3. Mikä leirillä on parasta?
4. Mikä leiripaikka on ollut sinulle mieluisin?

1. Olen Kaarlo Kynkäänniemi Oulusta.

2. Olen ollut useilla seurakunnan leireillä. Käyn muutenkin paljon seurakunnan tilaisuuksissa ja kuulun myös viittomakieliseen kuoroon.
3. Minusta leireillä on aina mukavaa ohjelmaa. Parasta on tavata muita kuuroja ja ystäviä ja keskustella heidän kanssaan viittoen. Aiemmin meitä oli isompi porukka kuin nyt.
4. En osaa valita parasta leiripaikkaa. Kaikki ovat olleet hyviä!

1. **Olen Ritva Leppänen ja asun Pyhännällä.** Olen asunut siellä nyt muutaman vuoden. Aiemmin asuin Lappeenrannassa.
2. Olen ollut seurakunnan kuurojen leirillä kolme kertaa. Käyn myös Kajaanissa kuurojen lähetyspiirissä.
3. Kaikki tekeminen leirillä on ollut mukavaa. Tällä kertaa esimerkiksi piparien leipominen. Muiden ihmisten tapaaminen on tärkeää ja se, että pääsee viittomaan.
4. Olen ollut leirillä ainoastaan täällä Rokualla.

1. **Olen Jorma Liimatainen Oulusta.**
2. En edes muista, kuinka monella leirillä olen ollut. Usealla olen ollut mukana. Olen ollut myös kuurosokeiden leirillä.
3. Minusta tämä on ollut paras leiri. Jo matka tänne oli mukava, luonto oli niin kaunis. Minusta mukavaa on saunominen ja ulkoilu sekä makkaranpaisto yhdessä.
4. Olen tykännyt eniten Tolvan leirikoksesta Posiolla.

1. **Olen Ahti Rytimaa Oulusta.**
2. Olen käynyt seurakunnan kuurojen leirillä monta kertaa, ainakin kymmenen. Täällä Rokualla olen käynyt jo silloin, kun täällä oli vielä vanhat rakennukset.
3. Parasta leireillä on ruoka ja mahdollisuus levätä. tykkään myös kävelemisestä, etenkin kun on kauniit maastot. Täällä on esimerkiksi tuolla järven toisella puolella kota, jossa olemme käyneet.
4. Itse olen pitänyt leiripaikoista eniten Kuusamossa sijaitsevasta Juumasta. Siellä on tosi kaunis luonto.

Sielunmaisemani on Korvatunturilla

Sirkka Ikosella on koko ikänsä ollut erikoinen harrastus. Hän viihtyy vaeltamassa metsässä: yksin ja pitkään. Sirkkan puoliso, edesmennyt kuurojenpappi Olavi Ikonen sanoi joskus, että Sirkka on viettänyt elämästään metsässä ja tuntureilla yhteenlaskettuna vähintään neljä vuotta. Sirkka vietti vaelluksilla kaikki lomansa yli 40 vuoden ajan.

Koskematon erämaa Itäkaira

Itäkaira sijaitsee Urho Kekkosen kansallispuistossa Korvatunturin lähis-töllä. Se on edelleen yksi koskemattomimmista erämaista Suomessa. Siitä tuli vuosien varrella Sirkalle kaikkein rakkain paikka. Niinpä hän alkoi kirjoittaa taukotupien vieraskirjoihin terveisensä allekirjoituksella: Itäkairan prinsessa. Pitkään muut vaeltajat ihmettelivät, kuka tämä ahkera vaeltaja oli, ja oliko kyseessä ollenkaan yksi henkilö. Lopulta Sirkkan henkilöllisyys paljastui. Vaeltajana ja luontoihmisenä Sirkasta tuli elävä legenda. Hänestä on kirjoitettu kirjoja ja tehty jopa räppi. Yksin ja pitkiä aikoja vaeltava nainen oli erikoisuus. Luonnossa yksinolo ei pelota Sirkkaa – päinvastoin. ”Luonto on turvapaikkani. Siellä ei ole mitään pelättävää”, sanoo Sirkka.

Itäkairan prinsessa

Sirkka oppi luonnossa kulkemisen jo lapsena Laukaassa. ”Kuljin koulu-matkat metsän läpi. Opin rakastamaan luontoa, sillä se tarjosi minulle suojaa kiusaajiltani”, Sirkka kertoo. Tämä rakkaus luontoon kasvoi ja voimistui iän myötä. Sirkka vaelsi niin lastensa kuin miehensä Olavin-kin kanssa useissa eri paikoissa. Olavin työmatkat Pohjoisessa kuurojen luona mahdollistivat joskus myös pienet vaellukset. Mutta erityisesti Itäkairasta tuli Sirkalle oma rakas paikka, sielunmaisema. ”Vaeltaessa-ni tunsin olevani kuin prinsessa: uudet tuoreet kukat joka päivä silmien edessä. Ruska-aikaan kävelin punaisella matolla kuin kuninkaalliset. Siksi aloin kirjoittaa terveiseni allekirjoituksella Itäkairan prinsessa.”

Vanhassa vara parempi

Sirkan vaellukset kestivät yleensä 2–3 viikkoa. Koska aviomies Olavi oli työnsä puolesta paljon pois, aviopuolisot sopivat, että loma-aikaan Olavi jää lasten kanssa kotiin ja Sirkka saa puolestaan lähteä matkalle. Päivämatkaa kertyi 15–30 kilometriä. Sirkka ei ole hankkinut uuden-

aikaisia vaellusvälineitä vaan viihtyy vanhoissa ja hyviksi todetuissa tamineissa. "Vaellan kumisaappaissa, ne ovat osoittautuneet parhaiksi. Yövyin untuvamakuupussissa louekankaan alla, jonka olen itse ommellut vuosikymmeniä sitten. Hyvin olen pärjännyt."

Sirkka suree luonnon tilaa: "Koskematonta luontoa ei oikeastaan ole enää kuin kansallispuistoissa. Oma ikäpolveni on valitettavasti ollut tuhoamassa sitä. Kosket on padottu, suot ojitettu ja metsää kaadettu. Ajattelen, että meidän pitäisi rakastaa ja suojella maata. Ilmastonmuutos on saanut yhä useamman ihmisen tiedostamaan tämän."

Uusi elämä

Pitkät, yksinäiset vaellukset ovat nyt taakse jäänyttä elämää. Vuonna 2017 saadun aivoveritulpan jälkeen ei enää suositeltu yksinäisiä vaelluksia. "Onneksi olen kirjoittanut kaikista reissuistani päiväkirjaa. Niiden kautta pääsen uudelleen kokemaan asiat mielessäni", Sirkka sanoo.

Kuurojenpapin puolisona Sirkka sai tutustua moniin kuuroihin: "He kävivät meillä perhejuhlissa ja olimme me joskus lastenkin kanssa mukana Olavin reissuissa. Olen iloinen, että olen saanut tutustua kuurojen kulttuuriin." Nyt Sirkka on ollut mukana avustajana kuurojen ja kuulovammaisten leireillä ja tapahtumissa. Hän teki työuransa terveydenhoitajana, joten ihmisten kohtaaminen on hänelle luontaista. Viime leirillä Sirkka sai viimein oman viittomankin: oikean käden peukalolla ja etusormella sirkuttava nokka vasemmassa olkapäässä. Luonto on siinäkin läsnä. Juuri niin kuin Sirkan tapauksessa pitääkin.

Kirjallisuutta:

- Itäkairan prinsessa: Koilliskairan kuuluja kulkijoita / Yrjö Teeriaho
- Kulkijat. Naisia metsissä, soilla ja tuntureilla / Jenni Ränkä
- Sankaritarinoita (kaikille) / Taru Anttonen & Milla Karppinen (toim.)

Yotube:

- Vegesakke: Itäkairan Prinsessa (räppi, ei tekstitystä)
- Jouni Ohtamaa: Vaeltajat - Sirkka Ikonen - Itäkairan Prinsessa (Sirkan haastattelu, ei tekstitystä)

Tv:

- Yle Areena: Peltsin toinen luonto, kausi 2, jakso 2. Se oikea Korvatunturi. (Peltsin vaellus Korvatunturin maisemissa. Tekstitys saatavilla.)

Itäkairan prinsessa -räpin sanat:

Se ei kysele muilta, se tietää mitä haluaa.
Se on tullu tänne yksin, ei tarvi merkittyä latuu.

Valitsee reitin niin et se tuntuu hyvältä,
ei tapaa muita ihmisii vaan pysyy aina syrjemällä.

Tunturimaisema ylimaallinen, kuusen juurel nukkuu taas yks
kuninkaallinen.
Maaruska on sen punanen matto, Itäkaira palatsi, tähtitaivas sen
katto.

Tääl se ei oo narri vaan aatelisten sukua, huhu kertoo et se osaa
myös eläimille puhua.
Viihtyy tuntureilla, mut metsä on sen koti, olohuoneen läpi virtaa tääl
Nuorttijoki.

Kun liikun täällä, pidän silmät auki, jotta saisin joskus selville onks tää
tarina ees totta.
Astun tupaan tää on jännittävä hetki, vieraskirjaan ilmestynyt taas uus
puumerkki.

Sen varusteista ei mikään oo uus, kiertänyt Kemihaaraa vuodesta seit-
kyt kuus.
Viihtyy yksin eikä oo niinkun muut. Kasvanu metsässä ihan niin kuin
nää puut.

Ei vesisadekaan sen tunnelmaa pilaa välil pysähtyy miettiin myös tän
maailman tilaa.
Ja sitä miks ihminen on niin paha? Se tekee luonnon kustannuksellaki
rahaa.

Mut onneks täs maailmassa on prinsessalle mesta, se löytyy Kemin-
haaran erämaasta puron varresta.
Mis polut on pehmeet ja kukat saa kukkii. Ajatukset virtaa voi joutuu
sukelluksiin.

Joskus kyyneleet valuu mut se on osa tätä satua, yrittää elää niin
ettei tarvii mitään katua.
Vaikka prinsessaa ei näy täällä enää, läpi ajan harmaan kiven sen
legenda elää.

Halukkaat pääsivät iloiseen yhteiskuvaan

Hei, kiva nähdä pitkästä aikaa!

Tämä lause viitottiin toistuvasti osallistujien kesken hiippakunnan kuurojentyön adventtijuhlissa kauniissa Savolinnassa. Paikalla oli viime hetken perumisten jälkeen lähes 45 ihmisen porukkaa mm. Kuopiosta, Mikkelistä, Savonlinnasta ja Joensuusta. Hiippakunnan kuurojentyön yhteistä adventtijuhlaa on järjestetty kahden vuoden välein lähes 15 vuoden ajan vuorotellen näissä kaupungeissa ja nyt oli Savonlinnan vuoro vastaanottaa meitä vieraita. Meitä työntekijöitä on ennen juhlaa arveluttanut kovasti, että päästäänköhän toteuttamaan tätä koronatilanteen riehussa. Suuri helpotus oli työntekijöillekin, että päästiin toteuttamaan tämä! Ihana oli nähdä hymyileviä ja iloisia osallistujia isolla porukalla!

Saimme pysähtyä ensimmäisen ohjelmanumeron aikana miettimään ryhmissä, että mitkä asiat tuovat itselle iloa ja hyvää mieltä. On tärkeää osata pysähtyä näin vaikeana aikana ja tutkiskella mitkä asiat ovat antaneet voimia ja iloa tässä elämässä. Laput, joihin oli kirjoitettu nämä ilon asiat, siirtyivät lehtinä ilon puun oksille isolle paperitaululle.

Kuurojen Lähetysten arpajaisien palkinnot

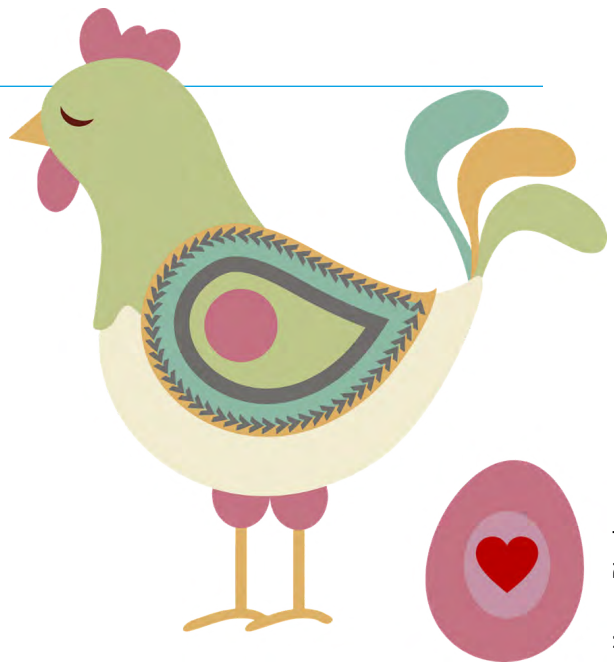

Jukka Rahikainen
lähdössä ansaitulle eläkkeelle

Löytyi monenlaisia yhteisiäkin voimaannuttavia asioita, joista tulee pitää kiinni ja vaalia jatkossakin. Kuurojen Lähetystä ei unohdettu tässä juhlassa, jossa osallistujat saivat tuoda palkintoja pöydälle arpajaisien palkinnoiksi. Palkinnot olivat aivan upeita ja niitä oli myös valtavasti! Arvat menivät ihan kuumille kiville niin että arvontalaput pääsivät loppumaan ja piti myydä uusia arpoja tavallisilla valkoisilla lapuilla. Kuurojen Lähetysten puheenjohtaja Kristiina Hovi ja hallituksen jäsen Tuula Mertanen kertoivat Kuurojen Lähetysten kuulumisista ja kiittivät lämpimästi tuesta näiden arpajaisien kautta sekä muilla tavoilla ympäri Suomen kuluneena vuotena. Juhlissa oli myös pientä haikeutta ilmassa, sillä kuurojen diakonissa Jukka Rahikainen Savonlinnasta on lähdössä eläkkeelle joulun jälkeen. Häntä muistettiin lahjoin ja puhein.

Kuulumisten vaihtoa harrastettiin kovasti, otettiin valokuvia ja syötiin vapaaehtoisten tekemää hyvää ruokaa. Ehtoollishartauden jälkeen saimme lähteä kotimatkalle kiitollisin mielin tästä juhlasta. Tavataan seuraavan kerran Mikkelissä, mikäli Luoja suo!

Herran henki mailla kulkee,
haudat kaikki aukeaa.
Kas, jo katkee kääriliinat!
Sydän uuden uskon saa.
Maa, mi nukkui hangen alla,
herää uuteen elohon,
kautta ilman kannel kaikuu:
Vapahtaja noussut on.
Herää sydän ihmisenkin
iloinensa, suruineen.
Astu aatos, lennä, liidä
kirkastuksen korkeuteen!
– Eino Leino

Kuva: Pixabay

Pääsiäisen tietokilpailu

1. Mikä on tuhkakeskiviikko?

- a. pääsiäisviikon keskiviikko
- b. paastonajan aloittava keskiviikko
- c. pääsiäisen jälkeinen keskiviikko

2. Kuinka kauan pääsiäistä edeltävä paasto kestää?

- a. 40 päivää
- b. 30 päivää
- c. 50 päivää

3. Mikä on nk. pikkupaasto?

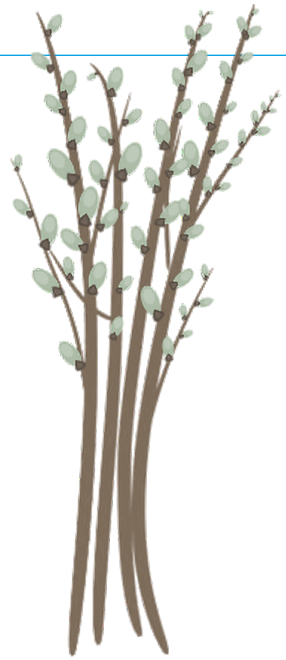
- a. vain vähän paastoamista
- b. adventtiaika ennen joulua
- c. lasten paasto

4. Mistä mämmi tehdään?

- a. ohrasta
- b. suklaasta
- c. rukiista

5. Milloin Jeesus asetti ehtoollisen?

- a. kiirastorstaina
- b. pitkäperjantaina
- c. helluntaina

Kuva: Pixabay

6. Jeesus huusi ristillä: "Eeli, eeli, lama sabaktani!" Mitä se tarkoittaa?

- a. Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä mitä tekevät!
- b. Herra siunatkoon ja varjelkoon teitä!
- c. Jumalani, jumalani, miksi hylkäsit minut?

7. Kuka auttoi kantamaan Jeesuksen ristiä matkalla Golgatalle?

- a. Simon Kyreneläinen
- b. Josef Arimatialainen
- c. Juudas Iskariot

8. Mikä on nimeltään Helsingissä monena vuotena järjestetty pääsiäisnäytelmä?

- a. Via Dolorosa
- b. Via Crucis
- c. Via Appia

9. Missä päin suomea kokkojen polttaminen kuuluu pääsiäiseen?

- a. Karjalassa
- b. Hämeessä
- c. Pohjanmaalla

10. Minkä muistoksi kristityt viettävät pääsiäistä?

- a. Mooseksen aikaisen Egyptin orjuudesta vapaaksi pääsemisen muistoksi
- b. Jeesuksen kuoleman muistoksi
- c. Jeesuksen ylösnousemuksen muistoksi

Oikeat vastaukset:

1.b, 2.a, 3.b, 4.c, 5.a, 6.c, 7.a, 8.b, 9.c, 10.c

Kysy
kuurojen-
papilta

Miksi pääsiäisenä on pääsiäistipuja?

Pääsiäisruohosi on kasvanut vihreäksi ja tuuheaksi. Nyt on koristelun aika. Ehkä mietit, miksi laitetaan keltaisia kananpoikia ruohon sekaan.

Kananpojat kuorittuvat munista. Kananmuna ja pääsiäistipu ovat siitä syystä uuden elämän merkki. Halutessaan kananpoikaa voi jopa verrata Jeesukseen kuolleesta heräämiseen. Kananmunan kuori itsessään koostuu kuolleesta materiaalista, mm. kalkista. Silti sen sisällä kehittyy ja syntyy uusi elämä.

Jeesus kuoli ristillä. Hänet haudattiin kalliohautaun. Kallio koostuu kuolleesta kivistä. Kolmen päivän kuluttua Jeesus kuitenkin nousi kuolleista. Elämä voitti.

Siis kananpoika koristaa pääsiäisruohoa ja muistuttaa meitä Jeesuksen ylösnousemuksesta ja elämän voitosta. Ja niin, onhan itse ruohokin uuden elämän merkki.

Halleluja

Halleluja on hepreaa tarkoittaa Kiittäkää Jumalaa: Sanaa Halleluja käytetään usein Vanhassa testamentissa Psalmien kirjassa.

Kristillisessä jumalanpalveluksessa on useita kohtia, joissa voi viittoa Halleluja. Sana halleluja viitotaan evankeliumin yhteydessä ja päätösylistyksessä. Se on yksi jumalanpalveluksen rukouslauseista. Ennen evankeliumin viittomista voidaan liittää halleluja-säe. Hallelujaa ei lauleta paastonaikoina. Paastonaika on aika jolloin mietiskelemme ja muistamme Jeesuksen kärsimystä. Viitomme Hallelujaa-säkeen taas Pääsiäispäivänä.

Kuurojen Lähetysten tervehdys

Elämme taas uutta vuotta. Takana on kaksi vuotta raskaine korona-rajoituksineen. Toivottavasti kuljemme nyt kohti valoisempia aikoja, jolloin voimme taas tavata toisiamme vapaasti kasvatusten. Iloa tuo myös se, että päivät ovat pidenneet ja valon määrä on lisääntynyt. Saamme nauttia kauniista talvipäivistä.

Meillä Kuurojen Lähetyksessä on ollut monia ilonaiheita. Saimme vihdoin vuoden lopussa tmi Irja Seilolan hoitamaan Kuurojen lähetyksen toimistotyöt. Iloksemme olemme saaneet Kerenistä ja Asmarasta paljon kuvia ja tietoja oppilaista. Lapset näyttävät hyvinvoivilta ja iloisilta. Koulut pyörivät siellä hyvin, ja siellä on ollut monipuolista toimintaa, mm. viittomakielinen kuoro, menestynyt jalkapallojoukkue, kuurojen lasten vanhemmille viittomakielen opetusta jne. Koulut pyrkivät myös vaikuttamaan ihmisten asenteisiin kuuroutta kohtaan. Njomben kou-

lusta on valmistunut moni oppilas viime aikoina ja sielläkin kaikki on sujunut hyvin. Mwangan koulun pitkäaikainen tukeminen päättyi viime vuoden lopussa. Mwangan koulu on hyvin kiitollinen kaikesta tuestamme ja lähetti myös kiitosvideon muiden videoiden lisäksi, mistä voimme nähdä mihin kaikkeen tukemme on käytetty näinä vuosina. Kuvat ja videot löytyvät Kuurojen Lähetyksen somekanavilla.

Kiitos kaikille Kuurojen Lähetyksen tukijoille. Jos et ole vielä Kuurojen Lähetyksen jäsen ja haluaisit lähteä mukaan tukemaan, olet lämpimästi tervetullut uudeksi jäseneksemme! Ota rohkeasti yhteyttä. Jos kiinnostut ottamaan uuden kummilapsen, ota yhteyttä mailitse lahetyskummit@gmail.com. Toivottavasti näemme Kuurojen Lähetyksen vuosijuhlilla huhtikuussa!

Kirkolliset

Kastetut

Lotta Lyydia Syrjämäki syntynyt 17.9.2021 Hyvinkäällä,
kastettu 12.12.2021.
Vanhemmat: Karoliina Nevalainen ja Taneli Syrjämäki

Kuolleet

Timo Olavi Herrala s. 26.1.1959, Orimattila
k. 16.12.2021, Orimattila

Pentti Tapani Kakriainen s. 3. 7. 1934, Mikkeli
k. 29.1.2022, Mikkeli

Rauni Kyllikki Kenttälä,
o.s. Tanskanen s.11.9.1948, Polvijärvi
k.30.5.2021, Joensuu.

Erkki Olavi Laine s. 18.11.1939, Pöytyä
k. 30.11.2021, Raisio

Helvi Maija Pelkonen,
os. Meskanen s. 4.6.1932, Jääski
k. 9.2.2022, Tampere

Senja Anita Luukkonen s. 4.8.1929, Pylkönmäki
k. 29.12.2021 Ävik Hyvinkää

Reino Pulkkinen s. 10.07.1941, Juva
k. 31.12.2021, Juva

Vappu Anneli Randell s.19.7.1939, Kemijärvi
k. 6.2.2022, Hyvinkää

Esko Sänkiniemi s. 14.11.1938, Posio, Tolva
k. 22.11.2021, Helsinki

Kristus nousi kuolleista,
kuolemallaan kuoleman
voitti
ja haudoissa oleville
elämän antoi.
Virsi 90

Seurakuntien diakoniatyöntekijöitä

Espoo

Annika Pajunen,

vs. diakoniatyöntekijä

Kirkkokatu 1, 02770 Espoo

puh. 040 5311 002

sähköposti: annika.pajunen@evl.fi

Tapaamiset ajanvarauksella.

Helsinki

Päivi Korhonen

Kolmas linja 22 B, 00530 Helsinki

puh. 09 2340 2544

matkapuh. 050 301 9619

fax 09 2340 2525

sähköposti paivi.korhonen@evl.fi

myös webkamera

Vastaanotto ajanvarauksella.

Iisalmi

Raija Autio

Ilvolankatu 14, 74100 Iisalmi

matkapuh. 044 733 5224

sähköposti raija.autio@evl.fi

Imatra

Maija Pakarinen

diakoni

Imatran seurakunta

Olavinkatu 13, 55100 Imatra

matkapuh. 040 522 0706,

myös Whatsapp

sähköposti maija.pakarinen@evl.fi

Joensuu

Tuula Mertanen

Kirkkokatu 28, 80100 Joensuu

matkapuh. 050 366 0892

(vain tekstiviestit)

sähköposti tuula.mertanen@evl.fi

Jyväskylä

Anna-Sofia Olkkola

Vt. diakoni, viittomakieliset

Vapaudenkatu 47

40101 Jyväskylä

puh. 050 549 7012

sähköposti anna-sofia.olkkola@evl.fi

päivystys: ti klo 9–12 ja ke klo 9–11

webkamera-aika: ke klo 11–12

anna-sofia.olkkola@evl.fi

Kouvola

Ulla Torniainen

Savonkatu 40, 45100 KOUVOLA

matkapuh. 040 746 3444

sähköposti ulla.torniainen@evl.fi

Kuopio

Elina Tarvainen

Vs. vammaistyöntekijä

Kuninkaankatu 12

70100 Kuopio

puh. 040 484 8467

sähköposti elina.tarvainen@evl.fi

Lahti

Päivi Rask

Käyntios. Vapaudenkatu 6, 1. krs,

15110 Lahti

puh. 044 719 1258

sähköposti paivi.rask@evl.fi

Puhelinpäivystys ma klo 9–11.45

Ajanvarausvastaanotto ke klo 12.15–15

Lappeenranta

Katri Smolander

Koulukatu 10 B, PL 45,

53101 Lappeenranta

matkapuh. 040 3126 322

sähköposti katri.smolander@evl.fi

Lohja

Pirkko Järvinen

diakoniapappi

Lohjan seurakunta

puh. 044 328 4384

sähköposti pirkko.jarvinen@evl.fi

Mikkelin rovastikunta

Maria Vasamaa

Haukivuoren alueseurakunta

matkapuh. 0400 143 419

sähköposti: maria.vasamaa@evl.fi

Nurmijärvi

Tuula Moström

Kirstaantie 5-7, 01900 Nurmijärvi

puh. 050 307 2982

sähköposti: tuula.mostrom@evl.fi

Oulu

Anne-Mari Kyllönen

diakonissa/ kuulovammaistyö
Keskustan seurakuntatalo,
os. Isokatu 17, 1. krs.
puh. 040 591 2657
sähköposti anne-mari.kyllonen@evl.fi
vastaanotto ma ja to klo 9–11
Skype ti klo 9–11 kannemari

Pori

Minna Aro

Seurakuntatyön erityispalvelut
Eteläpuisto 10 B, 2. krs., 28100 Pori
matkapuh. 0400 309 761
sähköposti minna.aro@evl.fi

Savonlinnan rovastikunta

Jukka Rahikainen

matkapuh. 044 776 8011
sähköposti jukka.rahikainen@evl.fi

Seinäjoki

Tanja Salo

Ala-Kuljunkatu 1 A, 60100 Seinäjoki
puh. 06 4184 272
matkapuh. 050 570 6152
sähköposti tanja.salo@evl.fi

Tampere

Sirpa Toivo

Diakonia ja yhteiskuntavastuu
PL 226,
Näsilinnankatu 26, 33101 Tampere
matkapuh. 050 561 1028
sähköposti sirpa.toivo@evl.fi
vastaanotto: ti klo 10–12

Tampere

Taru Varpenius

sairaalapastori
TAYS
matkapuh. 050 570 2079
sähköposti taru.varpenius@evl.fi

Turku

Kristiina Wallenius-Penttilä

Diakoniakeskus
matkapuh. 040 341 7279
sähköposti kristiina.wallenius@evl.fi
päivystys ti klo 11–13 ja
to klo 13–15

Vaasa

Sanna Ala-Välkkilä

PL 78, Vaasanpuistikko 3 E, 2. krs,
65101 Vaasa
puh. 06 3261 265
matkapuh. 044 480 8265
fax 06 3261 449
sähköposti sanna.ala-valkkila@evl.fi
päivystys: ti klo 9–11
Vaasanpuistikko 3 E

Vantaa

Seija Einola

PL 56, 01301 Vantaa
puh./gsm. 050 338 6212
sähköposti seija.einola@evl.fi
päivystys: ti klo 9–11 Koskikeskus,
Vernissakatu 4
ja joka toinen torstai
(parillinen viikko)
klo 14–16 Virtakirkko,
Rajatorpantie 8.

Kuurojen lähetys

Kuurojen Lähetysten puheenjohtaja Kristiina Hovi vastaa puhelimeen (vain tekstiviestit) matkapuh. 045 318 6377.

Pankkiyhteys Danske Bank FI62 8000 1500 2853 59

FP02

<< LHT - Posti Ab <<
Posti Green

Osoitteenmuutos sähköpostitse: **arja.kunnala@evl.fi**
tai osoitteella Arja Kunnala, PL 210, 00131 Helsinki.

Kuurojenpapit

Helsingin piiri

Janne Rissanen

Käyntiosoite: Helsingin seurakunta-
yhtymä, Kolmas Linja 22B,
00530 Helsinki
matkapuh. 050 371 1314
(tekstiviestit)
sähköposti janne.rissanen@evl.fi

Lapuan piiri

Marja Saukkonen

Lapuan hiippakunnan toimisto
Kauppakatu 19 C, 3. krs., 40100
Jyväskylä
puh. 0400 241 401
(videopuhelut vain Skypen kautta)
fax 014 211 421
sähköposti marja.saukkonen@evl.fi
skype marja.kuurojenpappi
Facebook Marja Kuurojenpappi Saukkonen
Twitter Marja Kuurojenpappi
*Vastaanotto toimistolla ja kotikäynnit
sopimuksen mukaan.*

Mikkelin piiri

Seppo Laukkanen

Kirkkokatu 10, PL 122, 50101 Mikkelä
matkapuh. 050 355 9819
sähköposti seppo.laukkanen@evl.fi

Oulun piiri

Sari Timonen

Ojakatu 1, PL 85, 90101 Oulu
puh. 044 755 5554
sähköposti sari.timonen@evl.fi
Kotisivut: oulunhiippakunta.evl.fi/
tyoalat/viittomakielinen-tyo/
*Vastaanotto ja kotikäynnit sopimuksen
mukaan.*

Porvoon piiri

Maria Lindberg

KCSA, Eteläranta 8, PL 210,
00131 Helsinki
matkapuh. 050 342 7129
sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Turun piiri

Tiinakaisa Honkasalo

Hämeenkatu 13, 20501 Turku
puh. 050 428 8273
sähköposti tiinakaisa.honkasalo@evl.fi

Kirkkohallitus

Maria Lindberg

KJY, Eteläranta 8, PL 210, 00131 Helsinki
matkapuh. 050 342 7129
sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Taitto ja paino: Grano Oy

Aineisto seuraavaan lehteen toimitettava
1.9.2022 mennessä: maria.lindberg@evl.fi.
(tekstit mielellään sähköpostissa,
kuvat liitetiedostoina)

SUOMEN[†]
EV. LUT.
KIRKKO